

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Gfv.VI.30.358/2022/4.

A tanács tagjai: Dr. Simonné dr. Gombos Katalin a tanács elnöke

Dr. Tibold Ágnes előadó bíró

Dr. Döme Attila bíró

Dr. Farkas Antónia bíró

Dr. Madarász Anna bíró

A felperes: ...

A felperes képviselője: GK. Szabó Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Szabó Géza Krisztián ügyvéd) és Dr. Péchy Kristóf Ágoston ügyvéd

Az alperes: ...

Az alperes képviselője: Szerencsés és Hajdu Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Szerencsés Angela ügyvéd)

A per tárgya: választottbíróági ítélet érvénytelenítése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó felek: felperes

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 9.G.42.213/2021/15/I. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 500.000 (ötszázezer) forint + áfa felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes mint megrendelő és az alperes mint generáltervező között 2017. február 13-án generáltervezési szerződés jött létre egy m..... irodaház vázlattervének, építési engedélyezési és kiviteli tervének elkészítésére. A felek a vállalkozói díjat nettó 160.000.000 forintban állapították meg azzal, hogy annak megfizetésére a szerződés szerinti ütemezésben kerül sor. A szerződés 11. pontjának rendelkezése szerint, amennyiben a teljesítés valamely fél felróható magatartása, a teljesítés megtagadása vagy lehetetlenülése miatt meghiúsul, a felelős fél a vállalkozói díj 20%-ának megfelelő meghiúsulási kötbért köteles fizetni.

[2] Az alperes a szerződés szerinti terveket elkészítette, azokat a felperes rendelkezésére bocsátotta, míg a felperes az alperesnek – több részletben – 157.245.000 forint + áfa vállalkozói díjat megfizetett.

[3] Az elsőfokú környezetvédelmi hatóság a 2018. szeptember 19-én kelt határozatával az irodaház megvalósításához a környezetvédelmi engedélyt megadta. A felperes 2018. szeptember 24-én az építési engedélyezési eljárás iránti kérelmet az elsőfokú építésügyi hatóságnál előterjesztette, amely a kérelem folytán indult 201800005772 ÉTDR számú eljárást – a felperes kérelmére – 2018. október 4-én felfüggesztette. A másodfokú környezetvédelmi hatóság az elsőfokú környezetvédelmi hatóság határozatát 2019. február 7-én kelt határozatával megváltoztatta, és örökségvédelmi szempontok figyelembevételével a kérelmet elutasította. Az alperes – a felek szóbeli egyeztetése alapján – az engedélyezési tervet módosította, amely alapján a felperes az építésügyi hatóságnál 2019. június 27-én ismételt építési engedélyezési kérelmet terjesztett elő 201900042036 ÉTDR szám alatt. Ezt követően 2019. szeptember 10-én a korábbi, felfüggesztett eljárásban előterjesztett kérelmét visszavonta, az utóbb indult engedélyezési eljárásban pedig szünetelés iránti kérelmet terjesztett elő. Ez utóbbi eljárás – folytatás iránti kérelem hiányában – 2020. március 11-én megszűnt.

[4] A felperes a 2020. május 27-én kelt nyilatkozatával a generáltervezési szerződéstől – hibás teljesítésre hivatkozással – elállt.

[5] A felperes a szerződésben kikötött, a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett szervezett Állandó Választottbíróshoz (a továbbiakban: Választottbírószág) benyújtott keresetében – az elállásra hivatkozással – 157.245.000 forint + áfa vállalkozói díj visszatérítése és – a szerződés 11. pontja alapján – 40.640.000 forint meghiúsulási kötbér, összesen 240.341.150 forint tőke és törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Az alperes – vitatva az elállás jogszerűségét és a teljesítés meghiúsulását – a kereset elutasítását kérte; egyben viszontkeresetet terjesztett elő 27.667.075 forint tervezői díj és kamata megfizetése iránt.

[6] A Választottbírószág a 2021. október 27-én meghozott VB/20045. számú ítéletével (a továbbiakban: választottbírószági ítélet) a keresetet elutasította; míg a viszontkeresetnek részben helyt adva kötelezte a felperest 8.466.093 forint tőke és késedelmi kamata alperes részére történő megfizetésére, ezt meghaladóan a viszontkeresetet elutasította.

[7] Határozatának indokolásában kifejtette, hogy a felperesnek a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:251. § (1) bekezdésére alapított keresete nem alapos. A döntése meghozatalakor a generáltervezői szerződés előírásaiból indult ki, amelyben az alperes azt nem vállalta, hogy az általa készített építési tervdokumentáció alapján a felperes jogerős építési engedélyt kap. Következésképp ennek elmaradása nem eredményez az alperes részéről hibás teljesítését. E körben a Választottbírószág figyelemmel volt arra, hogy az építési engedély kiadásának elmaradása azért következett be, mert a felperes nem vitte végig az eljárásokat. Ezért, megállapítása szerint, az eredménytelen engedélyezési eljárások nem bizonyítják, hogy az alperes által készített tervek nem feleltek meg a Ptk. 6:251. § (2) bekezdésében írt követelményeknek. Értékelte továbbá a Választottbírószág azt is, hogy az alperes előzetes környezet- és örökségvédelmi szakhatósági állásfoglalásokat szerzett be, illetve az elsőfokú környezetvédelmi hatóság a környezetvédelmi engedélyt megadta. Rögzítette, egyebekben az alperes azt sem vállalta a szerződésben, hogy a környezetvédelmi engedélyt beszerzi. Így ennek elmaradása – a jogerős építési engedélyhez hasonlóan – szintén nem eredményez elállást megalapozó hibás teljesítést az alperes részéről.

[8] A Választottbírószág a felperes Ptk. 6:240. § (2) bekezdésére is alapított a keresetét sem találta alaposnak. Úgy foglalt állást, amennyiben megrendelői utasításnak is tekintjük azt, hogy az építési engedély jogerőre emelkedése előtt már a szerződés részét képezte a kiviteli terv elkészítése, ez nem tekinthető olyan célszerűtlen vagy szakszerűtlen utasításnak, amelynek kockázatára az alperes ne hívta volna fel a felperes figyelmét. Döntése alapjaként

többek között megjelölte az alperes által a felperesnek 2018. március 14-én írt levelet. Emellett kifejtette azt is, hogy a felperes építésügyben járatos gazdasági társaság, amelytől külön felhívás nélkül is elvárható azon kockázat felismerése, hogy amennyiben jogerős építési engedély hiányában készített kiviteli tervet, az felhasználhatatlannak minősül, és megtérülés nélküli költségelemként is nevesíthető.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[9] A felperes keresetében a választottbíráskodásról szóló 2017. évi LX. törvény (a továbbiakban: Vbt.) 47. § (2) bekezdés *b)* pont *bb)* alpontja alapján kérte a Választottbíróság fenti ítéletének érvénytelenítését arra hivatkozással, hogy az a magyar közrendbe ütközik. Előadta, hogy a felek között létrejött szerződés eredménykötelem. Tervezési szerződés esetén – szemben a Választottbíróság által felhozott érvekkel – nem kell a szerződésben szerepelnie, hogy a terveknek engedélyképesnek kell lenniük, azaz meg kell felelniük az építésügyi, környezetvédelmi, örökségvédelmi, vagyis közjogi követelményeknek. Ennek hiányában ugyanis a terv megvalósíthatatlan, vagyis nem felel meg a megrendelői célnak. Azzal, hogy a Választottbíróság szerint csak abban az esetben kérhető számon az alperesen az építési és a környezetvédelmi engedély hiánya, amennyiben kifejezetten vállalta az ehhez szükséges feltételek teljesülését, olyan értelmezéssel ruházta fel a Ptk. 6:251. § (1) és (2) bekezdését, amely lerontja, tagadja az állam feltétlen érvényesülését igénylő normáit, ezért a közrendbe ütközik. Ezzel ugyanis a Választottbíróság figyelmen kívül hagyta a vállalkozási jogviszony mint a gazdasági élet egyik alapját képező jogviszony lényegi elemét, az eredményt.

[10] A felperes keresetében a Választottbíróságnak a Ptk. 6:240. § (2) bekezdésével kapcsolatban elfoglalt jogi álláspontjával szemben azt hangsúlyozta, hogy a célszerűtlen vagy szakszerűtlen utasítás esetén a vállalkozónak figyelemfelhívási kötelezettsége van tekintet nélkül arra, hogy a megrendelő esetleg szakértelemmel rendelkezik-e, avagy sem. A felek jogviszonyán túlmutató módon a közrendbe ütközik a jogszabályhellyel kapcsolatban elfoglalt választottbíróági értelmezés, amely a hozzá nem értő megrendelőre telepíti a hibásan teljesített szolgáltatás következményeit.

[11] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

A felülvizsgálni kért jogerős ítélet

[12] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Megállapítása szerint a választottbíróági ítélet nem ütközik a magyar közrendbe. Az elsőfokú bíróság kifejtette, a Választottbíróság a Ptk. 6:251. § (1) és (2) bekezdését, továbbá a Ptk. 6:240. § (2) bekezdését nem ruházta fel olyan értelmezéssel, amely lerontja az állam által alkotott, elismert és feltétlen alkalmazást igénylő szabályok érvényesülését, vagy azokat nyilvánvalóan tagadja, ezzel megintatva a közösségnek a közjó, közérkölc és jogrend által feltételezett rendhez, az egymással szembeni jogok és kötelezettségek adott rendjéhez fűződő bizalmát. A választottbíróági ítélet indokolása nem vonja kétségbe a vállalkozási szerződés mint a gazdaság alapját képező egyik szerződéstípus célját és értelmét, alapvető jogelvekkel szembenálló jogi érvelés a választottbíróági ítéletben nem olvasható. A Választottbíróság a

szerződés értelmezése alapján állapította meg a vállalt kötelezettségek tartalmát, és így értékelte a bizonyítékokat. Az elsőfokú bíróság megjegyezte továbbá, hogy a vállalkozási kötelezésekre vonatkozó jogszabályi rendelkezések nem tartoznak az állam feltétlen érvényesülést igénylő és alapvető szabályai körébe, a szerződéses jogvita feloldása nem járt a felek relatív jogviszonyán túlmutató eredménnyel.

[13] Az elsőfokú bíróság kifejtette a továbbiakban azt is, nem lehet közösségre kiható az az ítéleti indokolás, amely figyelemmel volt arra, hogy a felperes több építési beruházást hajtott már végre, és így alappal várható el az, hogy felismerje annak kockázatát, ha jogerős építési engedély hiányában készített el a kivitelezési tervdokumentációt. A Választottbíróság azon jogkövetkeztetését pedig, hogy a megrendelő kockázati körébe mi tartozhatott, az érvénytelenítési per bírósága nem bírálhatja felül.

[14] A Választottbíróság a szerződéses jogvita jogi tényeinek csakis a felek szerződéses jogaira és kötelezettségeire vonatkozó megállapításával nem sérthette a magyar gazdasági-társadalmi rendet szolgáló és védő, ezért imperatív jellegű jogszabályokat, nem rombolhatta a magyar társadalomban kialakult erkölcsi eszmerendszert.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[15] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és – tartalma szerint – a választottbírósági ítélet érvénytelenítését kérte. Állította, hogy a választottbírósági ítélet a Ptk. 6:251. § (1) és (2) bekezdésének, valamint a 6:240. § (2) bekezdésének alkalmazásával összefüggésben a közrendbe ütközik, azonban a jogerős ítélet a Vbt. 47. § (2) bekezdés *b)* pont *bb)* alpontjába ütköző módon utasította el az erre alapított keresetét.

[16] A felperes állította, az elsőfokú bíróság tévesen helyezkedett arra az álláspontra, hogy a választottbírósági ítélet nem tagadja a gazdasági-társadalmi rend alapjait védő, az állam által alkotott, elismert és feltétlen alkalmazást igénylő szabályok érvényesülését. A Választottbíróság azon megállapítása, miszerint az alperes nem vállalt arra kötelezettséget, hogy a felperes az építési tervdokumentáció alapján jogerős építési engedélyt kapjon, azt jelenti, hogy a vállalkozó által nyújtott szolgáltatásnak nem kell alkalmasnak lennie a megrendelő felismerhető, a felhasználás céljából következő igénye kielégítésére, azaz nem kell eredménnyel járnia. E megállapítással pedig a Választottbíróság a vállalkozás eredménykötelem jellegét vonta kétségbe, egyúttal kétségbe vont a gazdasági élet egyik alapját képező jogviszony célját és értelmét is.

[17] A Választottbíróság nem csupán a szerződést értelmezte, hanem az eredménykötelem lényegét tagadó megállapítást tett, és e megállapításon alapul választottbírósági ítélet valamennyi rendelkezése.

[18] A felperes felülvizsgálati kérelmében hangsúlyozta, a jogerős ítélet jogszabálysértő módon jutott arra a következtetésre is, hogy nem lehet közösségre kiható az az indokolás, amely szerint az építési beruházásokban járatos felperestől elvárható az, hogy felismerje az építési engedély hiányában készített kivitelezési tervdokumentáció kockázatát. E megállapítással az elsőfokú bíróság mellőzte a Ptk. 6:240. § (2) bekezdésre alapított kereseti kérelem érdemi elbírálását. A felperes érvelése szerint azonban a Választottbíróság által elfoglalt jogi álláspont alapján egy megrendelő nem számíthat arra, hogy az esetleges tévedésére a vállalkozó felhívja a figyelmet. Ez pedig valamennyi vállalkozási típusú szerződést érintő megállapítás, vagyis a felek jogviszonyán túlmutató jelentősége van.

[19] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Mindenekelőtt rámutatott arra, hogy a felperes úgy kérte a választottbíróági ítélet érvénytelenítését, hogy a viszontkeresetnek részben helyt adó rendelkezés tekintetében sem tényelőadást, sem az érvényesített jog és a tényállítás közötti összefüggés levezetésére vonatkozó jogi érvelést nem adott elő már az elsőfokú bíróság előtt folyamatban volt eljárásban sem. Így a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 2. § (2) bekezdése alapján a választottbíróági ítéletnek a viszontkeresettel kapcsolatos rendelkezései nem képezhetik az érvénytelenítési per, így a felülvizsgálati eljárás tárgyát sem.

[20] Az ügy érdemében kifejtette, hogy a felperes jelen per keretei között a választottbíróági ítélet érdemi felülbírálatára törekszik, erre azonban nem kerülhet sor. Hangsúlyozta, hogy a választottbíróági ítélet érvénytelenítésére közrendbe ütközés okán kizárólag a jogrend alapelveinek nyilvánvaló és súlyos megsértése esetén kerülhet sor. Ez pedig akkor állapítható meg, ha a döntés az alkotmányos szabályokat, a polgári jogviszonyokat is jellemző alkotmányos alapelveket tagadta volna nyilvánvaló módon, azonban ez szóba sem jöhet. Az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a Választottbíróóság egy tervezési szerződésen alapuló egyedi jogvitát bírált el, amellyel kapcsolatban fel sem merülhet az alkotmányos elvek sérelme. Rámutatott, hogy a választottbíróági ítélet nem vonta kétségbe a vállalkozás eredménykötelemi jellegét. Értékelte, hogy a felperes magatartására visszavezethető okból nem került sor az építési engedély kiadására. A választottbíróági ítélet indokolásában csak azt rögzítette, hogy az alperes a szerződésben nem vállalta egyik hatósági engedély beszerzését sem, de olyan megállapítást, amellyel a tervezési szerződés eredménykötelelem jellegét vitássá tette volna, nem tartalmaz.

[21] Az alperes a Ptk. 6:240. § (2) bekezdése kapcsán azt emelte ki, hogy az erre alapított kereseti kérelem elbírálásra került, és egyébként sincs szó célszerűtlen vagy szakszerűtlen utasításról. A szerződéskötés folyamata volt, hogy a felperes megrendelte, az alperes pedig elvállalta a kiviteli tervek elkészítését is, egyidejűleg az építési engedélyezési tervekkel.

A Kúria döntése és jogi indokai

[22] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és azt az ott megjelölt okokból nem találta jogszabálysértőnek.

[23] Egyetértett az ellenkérelemben foglaltakkal abban, hogy a választottbíróági ítélet viszontkeresetre vonatkozó rendelkezése tekintetében a felperes sem a kereseti kérelmében, sem a felülvizsgálati kérelmében nem állított közrendbe ütközést, ami eleve kizárja a választottbíróági ítélet egészének érvénytelenítésére irányuló kérelemnek történő helytadást, azonban ennek a felülvizsgálati kérelem alaptalanságára tekintettel az adott ügyben nem volt érdemi jelentősége.

[24] Választottbíróági ítélet érvénytelenítése tárgyában a Vbt. 47. §-a alapján akkor állapítható meg a választottbíróági ítélet magyar közrendbe ütköző jellege, ha az alapjogokat, illetve a társadalmi értékítéletet sértő, a felek jogviszonyán túlmutatóan a közrend sérelmét okozó következményekkel járhat. A választottbíróági ítélet érvénytelenítése közrendbe ütközés jogcímén csak a jogrend alapelveinek nyilvánvaló és súlyos megsértése esetén alkalmazható. A közrendbe ütközés megvalósulásánál elsősorban

azt kell vizsgálni, hogy a választottbíróági ítélet annak tartalmánál, rendelkezésénél fogva a társadalom, „a köz” érdekét sérti-e (BH2009. 57.).

[25] Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállás alapján helytállóan, jogszabálysértés nélkül jutott arra a következtetésre, hogy a Vbt. 47. § (2) bekezdés *b)* pont *bb)* alpontjában nevesített magyar közrendbe ütközés a keresettel támadott választottbíróági ítélet tekintetében nem állapítható meg. A Kúria egyetértett a jogerős ítélet indokaival, amelyekre – a Pp. 424. § (2) bekezdése alapján – visszautal. A jogerős ítélet helyes megállapításainak a megismétlése nélkül a Kúria a felülvizsgálati kérelemben foglaltak alapján az alábbiak kiemelését tartja szükségesnek.

[26] A Kúria hangsúlyozza, hogy az állam bírósága a választottbíróági ítélet indokolásában kimutatható esetleges téves megállapításokat az érvénytelenítési perben nem bírálhatja felül. Erre csak abban a kivételes esetben van lehetősége, ha a választottbíróági ítélet tartalmilag az alkotmányos szabályokat, a polgári jogviszonyokat is jellemző alkotmányos alapelveket tagadja nyilvánvaló módon. Megalapozottan állapította meg a jogerős ítélet, hogy ez az adott esetben nem állapítható meg (Kúria Gfv.VII.30.062/2016/5).

[27] Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság az ítéletében, hogy jelen ügyben a Választottbíróóság nem ruházta fel a Ptk.-nak a vállalkozási szerződést szabályozó rendelkezéseit olyan értelmezéssel, amellyel kétségbe vonta volna valamely feltétlen alkalmazást igénylő norma rendeltetését, illetve a tervezési szerződés eredménykötelmi jellegét. A választottbíróági ítélet nem tartalmaz olyan megállapítást, miszerint a terveknek nem kell alkalmasnak lenniük arra, hogy annak alapján a szükséges engedélyek kiadhatók legyenek. Ezzel szemben a Választottbíróóság, a fentiek szerint a Kúria által felül nem vizsgálható módon – a jogerős ítéletben helytállóan rögzítettekkel azonosan – a felek közötti generáltervezési szerződés rendelkezéseit rögzítette és értelmezte, és ennek figyelembevételével értékelve a rendelkezésre álló bizonyítékokat úgy foglalt állást, hogy az eredménytelenül zárult engedélyeztetési eljárások nem alkalmasak annak megállapítására, hogy az alperes által készített tervdokumentáció nem felelt meg a jogszabályi követelményeknek. Erre tekintettel a felperes által állított tényalapon az alperes terhére nem volt megállapítható hibás teljesítés. Következésképpen a választottbíróági ítéletnek nincs a felek relatív jogviszonyán túlmutató hatása.

[28] A felperes iratellenesen állította, hogy az elsőfokú bíróság mellőzte a Ptk. 6:240. § (2) bekezdésre alapított kereseti kérelme érdemi elbírálását. Az e körben tett lényegi ítéleti megállapítás szerint az érvénytelenítési per bírósága nem bírálhatja felül a választottbíróóság azon jogi következtetését, hogy az adott jogvitás kötelemben a megrendelő kockázati körébe mi tartozhatott {elsőfokú ítélet [36] pont}. A Kúria egyetértett a jogerős ítéletben kifejtettekkel, hogy a Választottbíróóság a Ptk. 6:240. § (2) bekezdésére alapított kereseti kérelem vonatkozásában sem tett a felek relatív jogviszonyán túlmutató megállapítást. Megállapítása szerint ugyanis, ha a kiviteli tervek egyidejű megrendelése célszerűtlen vagy szakszerűtlen utasításnak minősül egyáltalán, a generáltervezési szerződés rendelkezései, a felek levélváltásának tartalma, különösen a 2018. március 14-én kelt alperesi levél alapján nem volt olyan utasítás a felperes részéről, amelynek kockázatára az alperes ne hívta volna fel a felperes figyelmét. E körben értékelte a Választottbíróóság azt a körülményt is, hogy a felperes mint megrendelő építésügyben járatos gazdasági társaság. Azaz a Választottbíróóság a rendelkezésre álló bizonyítékokat mérlegelve jutott az adott ügyben arra a következtetésre, hogy figyelemmel a felperes ismereteire is, az alperes részéről megfelelő volt a figyelemfelhívás. A felülvizsgálati kérelemben írtakkal szemben a választottbíróági ítélet e tekintetben sem értelmezte a Ptk. 6:240. § (2) bekezdését a magyar közrendbe ütköző módon akként, miszerint nem szükséges a vállalkozónak felhívnia a megrendelő figyelmét a célszerűtlen vagy szakszerűtlen utasításra, ha a megrendelő „hozzaértő”.

[29] Az elsőfokú bíróság az ítéletének [35] bekezdésében vizsgálta a Választottbíróság felperes ismereteire vonatkozó indokolását és úgy értékelte, hogy az nem lehet a közösségre kiható. A Kúria egyetértve az elsőfokú bírósággal úgy ítélte, a Választottbíróság a felek jogviszonyát és a felperes gazdasági társaság jellegét vizsgálva tett megállapítást a megrendelő célszerűtlen és szakszerűtlen utasításaival kapcsolatos jogszabályi rendelkezéseket illetően. Ez a jogértelmezés szükségszerűen nem mutat túl a felek jogviszonyán, vagyis legfeljebb egyéni érdekeket sérthet, közérdeket nem. Ez pedig önmagában kizárja a közrendbe ütközés megállapítását, mivel a már hivatkozott irányadó bírói gyakorlat szerint ahhoz elengedhetetlen, hogy a választottbírósági ítélet annak tartalmánál, rendelkezésénél fogva a társadalom, „a köz” érdekét sértse.

[30] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 424. § (1) és (2) bekezdése alapján – utalva annak helytálló indokaira – hatályában fenntartotta.

[31] A felperes felülvizsgálati kérelme alaptalan volt, ezért a Pp. 405. § (1) bekezdése és 364. §-a folytán alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperes jogi képviselővel felmerült, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdés alapján mérlegeléssel megállapított, áfával növelt összegben felszámított ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költséget.

[32] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja zárja ki.

[33] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 405. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

[34] 2017. évi LX. törvény (Vbt.) 47. § (2) bekezdés *b)*, *bb)*

[35] Kúria Gfv.VII.30.062/2016/5.

A döntés elvi tartalma

[36] A közrend sérelmére való hivatkozás sem engedi meg az állam bíróságának az anyagi jogi szabályok választottbíróság által történt alkalmazásának felülvizsgálatát. Erre csak abban a kivételes esetben van lehetősége, ha a választottbírósági ítélet tartalmilag az alkotmányos szabályokat, a polgári jogviszonyokat is jellemző alkotmányos alapelveket tagadja nyilvánvaló módon.

[37] A közérdek sérelmének a megállapíthatóságához elengedhetetlen, hogy a választottbírósági ítélet annak tartalmánál, rendelkezésénél fogva a társadalom, „a köz” érdekét sértse. Az adott ügyben a választottbírósági ítéletnek nem volt a felek relatív jogviszonyán túlmutató hatása.

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Tibold Ágnes s.k. előadó bíró, Dr. Döme Attila s.k. bíró, Dr. Farkas Antónia s.k. bíró, Dr. Madarász Anna s.k. bíró

hitelélül:

A kiadmány

S.K.

bírósági ügyintéző